

que la formació espiritual del nostre poble es fes en català, conservant així la tradició constant de la Iglesia tant respectuosa sempre amb les característiques propies de cada poble.

La Exposició de la «Lliga Espiritual de la Mare de Deu de Montserrat» comença així:

Excm. i Il·lm. Senyor:

La Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat, fundada per l'Il·lm. Dr. Torras i Bages de santa memòria, per a que conservés i acreixés el patrimoni religiós de la nostra terra, acud respectuosament a V. E. Il·lma. per a exposar a la consideració del nostre bisbe ço que es daler general d'una gran majoria de la societat barcelonina que en aquets moments solemnes de l'entrega d'aquesta instància ens acompanya amb representacions significades de les seves valors cabdals.

I després de raonar en la Exposició els motius que'ls induïxen a presentarla concretan el seu desitg en les següents peticions:

I.—Urgir la publicació en català del Catecisme de la Doctrina Cristiana, ja que fa temps no se'n troben exemplars.

II—Influir en els Col·legis, especialment els dirigits per Congregacions Religioses, per a que la formació espiritual dels pàrvuls i fins dels majors, sigui feta per als alumnes de parla catalana, que son la immensa majoria, en la llur llengua natural. Així s'evitaria el divorci lamentable que entre els fills i els pares s'acusa en els actes familiars de pietat i el fet que sovint es dona en col·legis femenins, de que la llengua catalana sigui proscrita en absolut dels actes religiosos, fins de la oració individual.

III—Instaurar en el Seminari Conciliar de Barcelona l'ensenyament de la llengua i de la oratoria sagrada catalana, ja establert, i amb fruit, en altres seminaris de les províncies tarraconense i valentina.

IV—Restablir l'ús general del català com a llengua de predicació.

V—Establir aquest, no solsament en els actes normals, sinó també en els grans moments de vida religiosa popular de Barcelona. Justament en aquells moments i en aquelles festivitats conve especialment que ressurti la característica moral del nostre poble.

Llegim en «L'Independent» de Perpinyà, del dissabte darrer.

«Des de fa molts anys, la parla catalana no havia estat sentida a les troncs de les iglesies perpinyaneses. El bisbe Mons, Carsalade du Pont, que s'es catalanitzat en les fibres més íntimes, ha volgut renuar la tradició a la Catedral de Sant Joan, amb ocasió de la Setmana Santa.

Ha estat el canonge doctor Palau qui ha inaugurat les predicacions en nostre idioma, prenent per tema del seu sermó la passió. El doctor Palau parla un català expressiu, pur, amb pronunciació perfecta, que acarona i sorprén agradablement la orella i s'empara desseguida de l'ànima per la força emotiva.

Esperem que el canonge Palau, a qui l'auditori hauria aplaudit a no ser el respecte al lloc, no es limitarà pas a aquest ensaig.

El sermó fou precedit i seguit de càntics religiosos en català»

La gosadia den Torras

Sempre havem convingut en que'l Sr. Torras, nostre actual alcalde es home duna extraordinaria audacia, i per a probarho anem a citar un fet succeït no fa molts dies:

Tothom sap que el dilluns dia 2 anà a Barcelona una nombrosa comissió de Granollerins a veurer al Governador, per a queixarse del repartiment d'utilitats del 1916 per la seva falta d'equitat i per no haver estat fet segons la llei; doncs bé aquell dia a dos quarts de nou del vespre, precisament a l'hora de l'arribada dels comissionats, el Sr. Torras donant mostres d'una audacia sens igual, i d'una falta de cordura extraordinaria, ja que semblava fet a posta per a burlarse o provocar als que arribaven, feia sortir el nunci a pregonar l'apremi del repartiment contra'l que s'havia anat a recórrer.

No es que neguem al Sr. Torras el dret de fer un pregó anunciant l'apremi, res d'aixó, lo que li neguem es l'oportunitat de ferlo precisament en aquella hora; prous hores hi ha durant el dia per a fer pregons, i no s'ha d'escullir precisament la nit per a fer sortir el nunci amb un fanal i a l'hora justa de l'arribada d'un numeros grop de veïns, que exercint un dret de ciutadania havian anat a queixarse devant la superior autoritat de la Província de lo mateix que's pregonaba.

¿Que es proposaba en Torras al fer el pregó en aquella precisa hora? No's podia proposar altre cosa que fer un *trágala* als que amb tota correcció i en us del seu perfecte dret de ciutadans, anaren a exposar ses queixes al Governador de la Província.

¿El coneix el Sr. Governador aquest acte d'audacia d'en Torras?

Deuria sapiguerlo per a ferse carrec que devant de l'alcaldia de Granollers, el Govern hi té a un senyor que en lloc de procurar prevenir i apaigabar els conflictes els provoca. Sort de la cordura i mansuetut de nostre poble.

Pero ve dia que la paciència arriba a acabarse, sobretot quant els quins haurien de demostrar mes enteniment i cordura, surten al pas amb la provocació, i amb l'impocició, escudats amb la forsa que'ls dona el lloc que en mala hora ocupan i del que tant abusan.

Cronica de la Comarca

Mollet

Dijous vingueren a instalarse al convent, les germanes de Nostra Senyora, quines religioses es dediquen especialment, després de servir a Déu, a l'ensenyansa de nenas i joventetes.

Ja era hora i ben vingudas sien, doncs, els pares de familia ja fa dies que les aguardavan.

Esperem que ben prompte deixarà conèixer la seva obra instructora i educadora aixís com desitjem que'ls sia forsa agradable la seva permanencia entre nosaltres.

Varen preguntar a un choriste de la «Secció de Cantaires» el perquè a la nit de Pasqua no cantaren coplas intencionades i que piquessin forsa, a lo que aquest contestá que considerava no n'hi havia necessitat ja que qui llegeix EL VALLÉS NOU tot sovint n'hi trova de coplas que amb tot i no anar amb solfa, no obstant fan l'*arquet!*

¡Mireu que tant mateix, hi han choristes una miqueta massa xerraires!

Cardedeu

El primer «team» del F. C. Cardedeu, anirà el diumenge a Breda per jugar un partit amb el primer «team» d'allí. L'infantil d'aquesta jugará diumenge a les dues, i el segón del F. C. jugará amb el de Llinás en el camp del Cardedeu.

Sant Feliu de Codines

El dilluns dia 9 a la tarde tingué lloc l'enterro del inolvidable patrici en Josep Umbert i Ventura fill d'aquesta vila, en quin acte tot el poble de Sant Feliu hi prengué part, acompanyat de les autoritats i varis distingits veïns de Granollers, quins agermanats i moguts per iguals motius de reconeixement envers el difunt, conseguiren una manifestació de dol tant nombrosa, com mai s'havia vist en nostra vila.

El senyor Umbert morí a Barcelona el dissapte dia 7 essent el seu cos, segons disposició testamentaria, traslladat a sa vila nadina on desitjaba esser enterrat.

A la seva germana i nevots fem present el nostre mes sentit condol al mateix temps que preguem a Deu per l'etern descans de l'ànima del finat. A. C. S.

Granollers

El diumenge passat a les 6 de la tarde passaren per aquesta Vila per anar a esser sepultats a St. Feliu de Codines, d'on era fill, els restes mortals del Sr. D. Josep Umbert, acaudalat fabricant de aquesta població.

Foren rebuts a la entrada per el clero parroquial, per les autoritats locals i gran numero damics i operaris del finat que l'acompanyaren a l'Iglesia i despres fins a la sortida de la vila, constituint una manifestació de dol mostra de les simpaties de que gosaba a Granollers, el finat, qui despres d'una llarga vida dedicada exclusivament el treball i amb la que's conquerí un nom envejable entre'ls fabricants catalans morí el dissapte a Barcelona i aimant de sa població nadina volgue esser enterrat allí entre'ls seus.

En Josep Umbert al finar ha fet dues deixes, que demostrant que dels capdals guanyats amb sa llarga vida de treball vol que'n disfrutin també els pobres deixant segons referencies que creiem poden saberho 200 000 ptes. per l'Hospital de Sant Feliu sa vila nadiva i 75.000 ptes per el manteniment dels pobres recullits en l'Hospital-Assil de nostra Vila.

Que Deu li premii son generós recorí, i al manifestar nosaltres nostre agrahiment en nom dels desvalguts de Granollers i al donar el pesam a sos parents, no olvidem una ocasió per la seva anima que Deu tinga al Cel.

Dijous morí nostre bon amic en Jaume Barnet; l'acte del enterro fou palesa mostra dels molts amics que tenia en nostre població. Son tracte afable i sa serietat li havien conquerit l'apreci general. Deu el tingui a la Gloria.

Sos desconsolats esposa i fill rebim de nosaltres el mes sincer i sentit condol, pensant com a lenitiu en sa pena que Deu haurá premiat amb la Gloria al aimant espós, al carinyós pare i al honrat ciutadà, per qui nosaltres preguem als nostres conveïns una fervorosa oració. A. C. S.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.